

Åpenbaringens fire ryttere

Åpenbaringsens fire ryttere

Som spøkelsesaktige gjengangere viser Åpenbaringsens fire rytterne seg i et syn for apostelen Johannes ved slutten av det første århundre e.Kr. Hva representerer egentlig disse fire rytterne? Var de bare et livlig mareritt i den tilårskomne Johannes' innbilning? Eller er de en levende profeti om ting som snart, i vår generasjon, skal utfolde seg? Her følger hvordan Jesus Kristus selv åpenbarte den sanne meningen — for våre dager, nettopp nå — med Åpenbaringsbokens fire mystiske ryttere!

Hftet skal ikke selges. Det er en gratis opplysningstjeneste i offentlighetens interesse, utgitt av Guds Verdensvide Menighet.

Norsk utgave av
The Four Horsemen of the Apocalypse
Hftet opprinnelig skrevet av
Herbert W. Armstrong (1892–1986)

Copyright © 1987 Guds Verdensvide Menighet
Alle rettigheter forbeholdes
Trykt i USA.
Forsiden: Ambassador College-tegning

ISBN 1-55825-091-3

Innholdsfortegnelse

<i>1. kapitel</i>	
ÅPENBAREREN KRISTUS	1
<i>2. kapitel</i>	
EN FALSK KRISTUS	5
<i>3. kapitel</i>	
EN VERDEN I KRIG	11
<i>4. kapitel</i>	
SNIKENDE HUNGERSNØD PÅ JORDEN	15
<i>5. kapitel</i>	
DØDSTALLENE: MER ENN EN MILLIARD	21
<i>6. kapitel</i>	
MEN DU KAN UNNSLIPPE	25

ÅPENBAREREN KRISTUS

De fem første ordene i Åpenbaringen avslører to viktige nøkler til forståelsen av denne boken: at *Jesus Kristus* er Åpenbareren; og at denne boken er en åpenbaring.

Folk har ignorert disse livsviktige nøklene og har ansett Åpenbaringen for å være det motsatte: et skjult, lukket, kryptisk, *forseglet* dokument som en forarget og aldrende apostel Johannes hadde funnet på i fengslet på Patmos.

Årsaken er klar: folk har ikke latt Bibelen tolke seg selv. Slå opp titelen på Åpenbaringsboken. Der står det: «Johannes' åpenbaring». *Mennesker* har lagt til disse ordene! Guds Ord begynner med å si akkurat det stikk motsatte av menneskenes ord. Om folk ikke kan lage en korrekt overskrift, så er det ikke noe rart at de er forvirret over innholdet! På grunn av denne forvirringen blant de bibel-lærde, har den alminnelige kristne antatt at ordet *apokalypse* — det greske ordet for «åpenbaring» — betyr skjult, mørk, kryptisk dommedagsbudskap. Men i sannhetens navn, åpenbaring betyr nøyaktig hva ordboken sier: det å åpenbare; å avsløre for andre hva de tidligere ikke visste.

Når det gjelder Åpenbaringsboken, er «de andre» som sannheten blir «avslørt» for, «hans tjenere» (Åp. 1:1), og Den Ene som kan åpenbare, er Jesus Kristus.

«Hvem er verdig . . . ?»

I Åpenbaringen 5:2 stiller «en mektig engel som ropte ut med høy røst», følgende spørsmål: «Hvem er verdig til å åpne boken og bryte seglene på den?»

Svaret er: «Men hverken i himmelen eller på jorden eller under jorden var det noen som kunne åpne boken eller se i den» (Åp. 5:3). Om boken var lukket for menneskene, hvordan kunne den da bli «åpenbaret»? «Løven av Juda stamme, Davids rotskudd, han har seiret og er den som kan åpne boken» (5. vers). *Jesus Kristus* er den eneste som er «verdigg» til å tyde Åpenbaringsboken. «Verdig er Lammet» (12. vers).

Men hvor åpenbarer Kristus betydningen av Åpenbaringsboken, og spesielt «de fire rytterne» som representerer de første *fire* av bokens syv segl? Hvordan tyder Bibelen seg selv?

Ved parallelle profetier. Siden Kristus er Åpenbareren, må vi vende oss til hans ord, slik de er nedtegnet i skriften. Siden Åpenbaringen er en profeti om fremtiden (« . . . det som snart skal skje»), må vi vende oss til profetiene — forutsigelses om fremtiden.

Oljebergsprofetien er den lengste og mest sentrale profeti Jesus Kristus kom med her på jorden. Apostelen Johannes var selv til stede på Oljebellet, like ved Jerusalem — rundt 60 år før han hadde sine opplevelser på Patmos — da Jesus ga sine tilhengere tegnene på sin gjenkomst og slutten på menneskenes styre. Det er samme tidsramme som i Åpenbaringsboken.

Åpenbaringsboken er en utvidet beskrivelse i syn av *den samme rekke av hendelser* som Jesus beskrev i kort nyhetsstil i Matteus 24. Der finner vi Kristi egen åpenbaring av Åpenbaringen, nøyaktig hans egne ord.

Tidsrammen

I Åpenbaringen 6:1–8 ser Johannes de fire rytterne, en symbolsk gjentakelse av den sterke, direkte og lettforståelige Oljebergsprofetien. De er bare noe forskjellige når det gjelder oppfyllelsen. Matteus 24 hadde en første «symbolsk» oppfyllelse i krigen, hungersnøden og sykdomsepidemiene i og rundt Jerusalem i år 70 e.Kr.

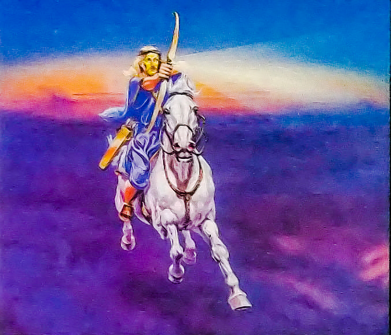
Johannes fikk imidlertid sitt syn av fire ryttere 25 år etter de lokale jødiske krigene, Jerusalems fall og ødeleggelsen av tempelet. Dette synet gjelder IKKE noen tidligere oppfyllelse eller noen nåværende situasjon. Det gjelder en fremtidig rekke av spesifikke hendelser, en fremtidig oppfyllelse av Matteus 24, se Åpenbaringen 9:16. Her nevner Johannes en hær på 200 millioner mann. På Kristi eller apostelen Johannes' tid eksisterte det knapt så mange menn, kvinner og barn på jorden i det hele tatt. Verdens befolkning passerte ikke en milliard før i år 1850. Ingen hær fra *noen* gruppe av land kunne på noen måte klare å stille de profeterte 200 millioner mann før jorden hadde en befolkning på minst en milliard.

Sammenhengen i Matteus 24 viser også at den endelige oppfyllelsen av disse profetiene fortsatt er fremtidig og ikke fortidig eller nåtidig. Jesus Kristus sa at hans budskap ville bli oppfylt på en tid hvor det ville være mulig å utrydde hele menneskeheten (Matt. 24:21, 22). Denne tidsperioden begynte med atomalderen. Det er bare siden 1950 at menneskeheten har levd på sin tidsinnstilte atombombe med kort lunte. Det er først nå i denne atomalderen at de fire rytterne har satt seg i sadelen for å begynne sitt siste ritt!

Denne forståelsen av profetiens dobbelthet er av avgjørende betydning. Ordene i Matteus 24 gjelder 1) en første «mot-symbolsk» oppfyllelse i år 70, 2) en langvarig situasjon som har strukket seg fra år 70 og frem til idag, og 3) en endetidsoppfyllelse som fortsatt ligger foran oss. De fire rytterne på sitt siste ritt gjelder *kun den siste av disse oppfyllelsene*. De representerer en intensitet av disse tilstandene som langt overgår de «vanlige» krigene, hungersnødene og sykdomsepidemiene som periodevis hjemsøker menneskeheten.

De fire rytterne bringer den endelige kulminasjonen på disse tilstandene i endetiden med en katastrofal avslutning og en innledning av tidsalderen med Guds styre. De fire rytterne ligger fortsatt i fremtiden. Den nøyaktige tiden for deres fulle herjinger er fremdeles ukjent, men verdenstilstandene viser at den kommer i den *nære* fremtid, i *vår* generasjon.

Det er avgjørende at du har kunnskapen om disse fire rytterne og hvordan du kan unngå deres ødeleggende krefter. Du må ikke ignorere den!

EN FALSK KRISTUS

Apostelen Johannes beskrev Åpenbaringens første rytter på denne måten: «Da så jeg en hvit hest, og han som satt på den, hadde en bue. Det ble gitt ham en seierskrans, og med seier dro han ut for å seire» (Åp. 6:1-2). Identitene til den første av rytterne har skapt mer forvirring og bestyrtelse blant bibelkritikerne enn de andre tre rytterne tilsammen! Flertallet av bibelkritikerne har i alle fall delvis rett når det gjelder å identifisere den røde, den svarte og den gulbleke hesten som kommer etterpå. Åpenbaringen 6 er klar når det gjelder identiteten til de tre siste rytterne. Men identiteten til den første rytteren er nesten universelt misforstått. Årsaken er at de lærde har neglisjert Åpenbareren Kristi klargjørende ord i Matteus 24:4-5.

Mange som har tolket på menneskelig vis, har slått opp i det 19. kapitel til beskrivelsen av Kristi annet komme i herlighet på en hvit hest. De har gjort den feil å sette likhetstegn mellom den hvite hesten i Åpenbaringen 6 og den virkelige Kristus i 19. kapitel.

Denne grunnleggende misforståelsen forekommer i mange former. Noen sier at den hvite hesten i Åpenbaringen 6 representerer den verdensomspennende forkynnelsen av evangeliet, for å «erobre» menneskenes sinn. Noen sier den er en engel som forbereder veien for Kristus. Noen sier at den representerer de kristne lands erobring av hedningefolk i

Kristi navn. Noen sier det er kirken. Noen sier at den representerer «Elia», som forbereder veien for Kristus. Noen sier det representerer Kristi gjenkomst, mens andre mener det er et tilbakeblikk til Kristi første komme.

Nesten alle kommentatorer kaller rytteren på den hvite hesten for Jesus Kristus eller en eller annen form for hans arbeide på jorden. Men hva sier Kristus selv om den hvite hesten? Tro det eller ei, men han profeterte at nøyaktig dette bedrageriet og denne misforståelsen ville finne sted!

En forfalskning sniker seg inn

Den absolutt første utviklingen i verden som Jesus Kristus advarer mot i sin tale i Matteus 24, er at mange falske forkynnere vil komme og forføre og narre de *mange*, ikke bare de få (vers 4–5). Denne tilstanden begynte like etter Jesu død og oppstandelse. Apostlen Paulus advarte om at ondskapens ånd allerede var virksom, selv mens han skrev.

Judas, Jesu Kristi yngre bror, formanet de første kristne om «å kjempe for den tro som én gang for alle er overgitt til de hellige. For det har sneket seg inn visse folk blant dere, ugudelige mennesker som etter skriftene for lengst er bestemt til dom» (Judas 3–4).

I det første århundre var sanne kristne vitne til hvordan en falsk kristendom snek seg inn og forførte mange. Et slikt religiøst bedrageri har nå øket i intensitet, inntil hele verden nå er blitt bedratt om Kristi sanne budskap. Din bibel sier at i endetiden vil Satan forfører *hele* verden (Åp. 12:9).

Det finnes ikke noe større bevis på den universelle uvitethet om Gud enn misforståelsen om hvem den første rytteren i Åpenbaringen 6 i faktisk er.

«En annen Kristus»

Det er korrekt at rytteren på den hvite hesten representerer *en kristus*, men det er en *falsk* kristus. Det er korrekt at den første rytteren representerer *et* evangelium og *en* kirke, men det er et *falsk* evangelium og en *falsk* kirke — alt i Jesu Kristi navn, men i virkeligheten en forfalskning og et bedrageri. Jesus Kristus sa det selv i Matteus 24, og apostelen Paulus forsterket Kristi ord og gjorde dem meget klare i 2. Korinter 11:

«Men jeg er redd at slik slangen narret Eva med sin list, skal også deres tanker bli ført på avveier, bort fra den oppriktige og rene hengivenhet til Kristus. For dere tåler det svært så godt når noen kommer og forkynner en annen Jesus enn den vi har forkynt, eller når dere får en annen ånd enn den dere har fått, eller et annet evangelium enn det dere har tatt imot... Disse er falske apostler, troløse arbeidere som opptrer som om de var Kristi apostler. Det er ikke noe å undres over, for selv Satan skaper seg om til en lysets engel. Da er det ikke merkelig at hans tjenere skaper seg om til tjenere for rettferdigheten. Men til slutt skal de få lønn etter sine gjerninger» (2. Kor. 11:3-4, 13-15).

**Det er korrekt
at rytteren på den
hvite hesten
representerer *en*
kristus, men det er en
falsk kristus.**

Bibelen identifiserer *Satans predikanter som bekjennende kristne!* Selvsagt virker de ikke sataniske. De fremstiller seg som «lysets engler». De ser ut som den hvite hesten som representerer Jesu gjenkomst. Men i virkeligheten er de smarte forfalskninger av den virkelige Kristus.

Paulus advarer oss ikke om åpenbare falske religioner, så som hedensk animisme, østlige okkulte sekter, regelrett Satan-dyrkelse eller bisarre halvkristne kulturer. Nei, han advarer oss mot smarte forfalskninger. Som falske penger forsøker forfalskninger å være så nær originalen som mulig. Men det finnes små feil som bare kan kjennes av eksperter. Falsk kristendom er likeens. Det kan virke som om den er bibeltro eller Kristus-tro, men det eksisterer små feil gjennom hele dens troselære.

Rytteren på den hvite hesten i Åpenbaringen 6 er nettopp en slik smart forfalskning.

En sammenligning av de to hestene

Om du gjør en omhyggelig sammenligning av Åpenbaringen

6:1-2 med Åpenbaringen 19:11-15, vil du finne at den første rytteren ikke er noe annet enn en smart falsk Kristus. En forfalskning god nok til å lure de fleste, men ikke de utvalgte.

Legg først merke til at det går et *sverd* ut av munnen på den tilbakevendende Kristus i 19. kapitel, og at han ikke har *en bu* i hånden som i Åpenbaringen 6. Sverdet er Guds Ord, Bibelen. Guds Ord er symbolsk kalt «et tveegget sverd» (Hebr. 4:12). Kristus kommer og anklager folkene med sitt Ord, mens den falske rytteren i Åpenbaringen 6 kommer med en annen slags makt. Uansett hva den nøyaktige betydningen av «buen» er, er den klart nok ikke Guds Ord — det tveeggede sverdet.

En sammenligning mellom tidspunktene i Åpenbaringen 6 og 19. kapitel viser også at det ikke kan være den samme Kristus. Faktisk kunne de neppe komme lengre fra hverandre i tidsfølgen i Åpenbaringen enn det de er. Den hvite hesten er det første seglet som blir åpnet, den absolutt første hendelsen i endetidsdramaet. Kristi gjenkomst danner på den annen side opptakten til avslutningen. Det utgjør siste del av det siste seglet, like før Guds helliges tusenårige styre på jorden. De to hendelsene er årevis fra hverandre i tid. Når de er så langt fra hverandre i tid, kan de derfor ikke være samme hest og rytter.

Tidsrekkefølgen i Matteus 24 viser også at den *falske* Kristus kommer først, mens Kristi gjenkomst følger *etter* mange andre tegn, og er den siste begivenheten. Den alminnelige tilstand med falsk religion kom først etter Kristi død (selv før krig, sykdom og hungersnød i år 70 e.Kr.) og har siden bare økt i de neste 1900 år. Men husk at Kristi profetiske ord gjelder en varig verdenssituasjon og en hendelse spesiell for endetiden, ved «tidsalderens slutt».

Endetidsoppfyllelsen

Den ovenfor beskrevne varige tilstanden med falsk religion vil kulminere i endetidsoppfyllelsen av den hvite rytteren i Åpenbaringen 6 i form av en stor falsk profet. Ut av mange motstridende nominelt kristne sekter og stridende religiøse ledere vil det fremstå et individ med umåtelig personlig makt og tiltrekning som vil overskygge alle andre. Han vil stige til store høyder i nærmeste fremtid. Nøyaktig år kjenner vi ikke.

Dette vil være like før katastrofene ved endetiden.

Legg merke til beskrivelsen i 2. Tessaloniker: «Da skal Den Lovløse komme til syne. Men den dagen Herren Jesus kommer i sin herlighet, skal han utrydde ham med pusten fra sin munn og tilintetgjøre ham. Når Den Lovløse kommer, har han sin kraft fra Satan, og han opptrer med stor makt og med under og falske tegn» (2. Tess. 2:8–9)

Dette kraftige Satans redskap vil ha en uvanlig karisma og makt! Han vil blende verden med mirakler, mobilisere en stor hærs-kare av tidligere lunkne bekjennene kristne til sin mørke tjeneste. Denne «ulven i fåreklær» vil tilsynelatende være uskyldig, oppriktig og rettferdig i menneskenes øyne. Bare de «utvalgte» — de som allerede er ledet av Guds Ånd og som er lydige mot hans lover — vil være i stand til å gjenkjenne den sanne makt bak disse bedrageriske undre (Matt. 24:24).

Denne endetidens bekjennene kristne leder vil gi seg selv titler og ære lik Gud selv og endog forsøke å overgå ham. Han «opphøyer seg mot alt som tilbes og kalles gud. Ja, han tar sete i Guds tempel og gjør seg selv til gud» (2. Tess. 2:3–4).

Etter at denne «hvite rytteren» utroper seg selv som Gud, vil hans troende «med seier [dra] ut for å seire» i deres guds navn, denne falske profeten. En rekke religionskriger vil hjem-søke jorden som fullstendig vil overskygge korstogene. Dette leder direkte til Åpenbaringsens annen rytter og overlapper den i KRIG!

Alle de tre tilbakeværende rytterne har basis i *denne verdens falske «kristne» religioner*. Noen få forstår den første rytteren — noen få hører på Kristus og HANS tolkning — men det er en vital nøkkel til forståelsen av resten av Åpenbaringsboken.

Om du fremdeles har del i denne verdens religiøse Babylon, advarer nettopp denne Åpenbaringsboken deg: «Dra bort fra henne, mitt folk, så dere ikke har del i hennes synder og ikke rammes av hennes plager» (Åp. 18:4). For å unnsnippe de siste tre rytterne *må verden komme vekk fra den første rytterens innflytelse*: falsk religion — årsaken til den krig, hungersnød og sykdom som er profetert skal hjem-søke hele menneskeheten.

EN VERDEN I KRIG

I det Johannes forbausende syner fortsetter, åpner Jesus det annet segl, og Johannes ser en *rød* hest. Han skriver: «Og det kom frem en annen hest, som var flammende rød. Han som satt på den, fikk makt til å ta freden bort fra jorden, så folk skulle slakte hverandre ned; og det ble gitt ham et stort sverd» (Åp. 6:4). Denne rytteren har fått tillatelse til å fjerne freden fra jorden. Fraværet av fred er *krig*. Den røde rytteren representerer krigens herjinger.

Enskjønt Åpenbaringen klart nok tyder seg selv, bekreftees dette i den parallelle profetien i Matteus 24:6–7. Med Jesu egne ord representerer den annen rytter «kriger og rykter om krig».

Men har ikke menneskene alltid hatt krig? Til hvilke kriger er det Kristus refererer? Hvilke kriger representerer den annen rytter? *Alle* kriger, eller en spesiell krig?

Disse spørsmålene er besvart i din bibel.

Først: MANGE kriger

Jesus profeterer først om en generell krigstilstand på jorden som skulle vare fra hans dager like til slutten på menneskets styre på jorden. «Dere skal høre om kriger [legg merke til flertallsformen!], og det skal gå rykter om krig.»

Straks han hadde advart om *mange* kriger, tilføyde han: «Se da til at dere ikke lar dere skremme! For dette må skje,

men ennå er ikke enden kommet.» Disse mange krigene representerer derfor en generell tilstand hos menneskeheten. La det ikke bekymre dere for meget, advarer Kristus. I nesten 6000 år har det vært vekslende generasjoner av krig og fred: store, små, borgerkriger og gerilja.

Men resten av versene i Matteus 24 — og den annen rytter i Åpenbaringen — refererer til noe mer enn bare små trefninger. De refererer til en spesiell endetidsperiode med store kriger. Den kulminerer i den eneste krig av sitt slag: en krig av katastrofal størrelse.

Deretter: VERDENSKRIGER

Etter de *mange* krigene i Matteus 24:6, taler neste vers om at «folk skal reise seg mot folk og rike mot rike». Dette indikerer *verdenskrig*. Det betyr mer enn «kriger og rykter om krig».

Verden har allerede lidd seg gjennom første og annen runde av verdenskriger. Men ingen av dem var av et slikt omfang som en atomkrig med muligheten til å utrydde hele verden som i Matteus 24:22: «Om den tiden ikke ble forkortet, *ville ikke noe menneske bli frelst.*» Dette gjelder en totalkrig, med utryddelsen av menneskeheten som et trolig resultat — dersom det ikke blir noen guddommelig intervensjon.

Menneskeheten har nok alltid hatt krig, men aldri i et slikt omfang som forutsagt av Jesus Kristus i Matteus 24 og Åpenbaringen 6. Aldri tidligere har mennesket hatt mulighet til fullstendig å utslette alt menneskeliv. Og likesom menneskene *alltid* har brukt de våpen de har hatt til disposisjon, *vil* mennesket nå bruke de marerittlignende våpen som nå finnes i hans arsenal: atomvåpen, laservåpen, kjemiske og biologiske våpen, nervegasser, varmesøkende missiler og hvem vet hva slags andre hemmeligstemplede «science fiction»-våpen som finnes i regjeringsarkivene verden over.

Dette er våpnene til Åpenbaringsens annen rytter. Legg merke til i Åpenbaringen 6:4 at han har makt til å fjerne freden fra *hele* verden. Dette betyr *verdenskrig*, ikke bare lokale kriger, borgerkriger eller internasjonale konflikter med konvensjonelle våpen. Legg også merke til at den annen rytter har et «stort» sverd. Dette betyr sannelig muligheten til å drepe titalls millioner, og ikke bare de millionene som hittil

er blitt drept i tidligere kriger.

Legg til slutt merke til det spesielle tidspunkt og sted for den annen rytters fryktinngytende ritt på jorden.

3. verdenskrig

Idet den første rytter rir frem «med seier for å seire» i sin falske religions navn, er den annen rytter, krig, raskt i hælene på ham som midlet til erobringene. Profetien kaller det endelige politiske midlet for «dyret», en fremtidig sammenlutning av ti land i det sentrale Europa.

Blant rytterens ofre (slik de blir identifisert i bibelprofetiene) er etterkommerne etter Israels ti stammer i oldtiden. Dette er dagens hvite, engelsktalende medlemmer av det britiske samveldet, USA og noen av demokratiene i Nordvesteuropa. (Bevis for denne nasjonale identiteten vil du finne i vår gratis bok *De forente stater og Storbritannia i profetiene*).

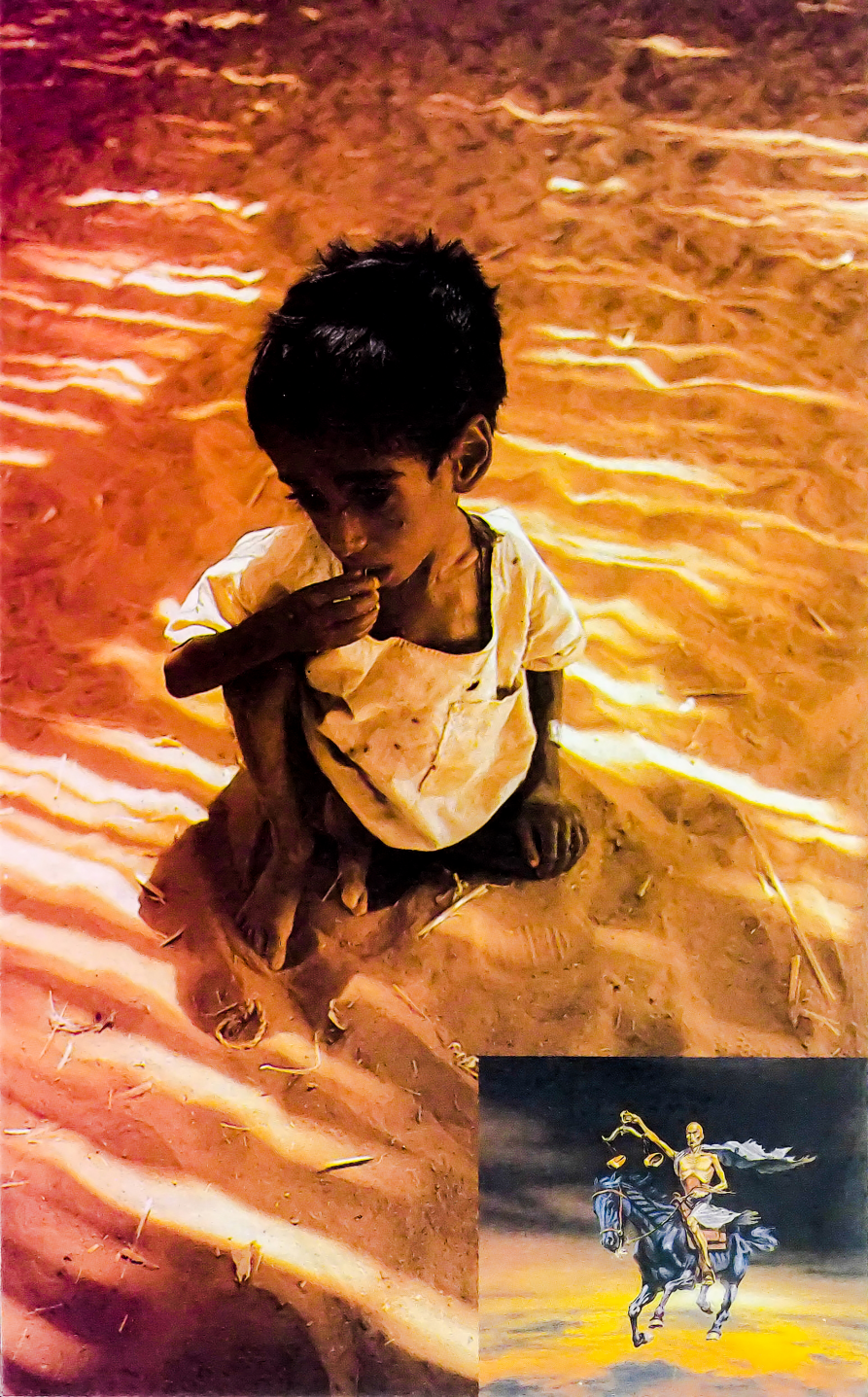
Hvor ødeleggende vil den bli? Hele metropoler vil gå opp i flammer ved atomangrep, med titalls millioner mennesker øyeblikkelig drept. «Byene dine skal legges i grus, så ingen kan bo der lenger» (Jer. 4:7).

Hvor mange vil dø?

«En tredjedel av dere skal dø av pest eller omkomme av sult i byen; en tredjedel skal falle for sverd rundt omkring den; og en tredjedel vil jeg spre for alle vinder og forfølge med løftet sverd» (Esek. 5:12) Dette er en direkte profeti om hvor mange som vil dø som et resultat av sverdet som er gitt til den annen rytter, sammen med sult og sykdom som kommer sammen med den tredje og fjerde rytter, som vil bli beskrevet i de neste to kapitlene i dette heftet.

Dette er skremmende ord. Men det er ingen grunn for «Guds utvalgte» å være redd. Kristus sa til sine sanne etterfølgere: «Se til at dere ikke lar dere skremme!» Likeledes, om menneskeheten ville vende ryggen til alle sine gale veier — krig, ulydighet mot Gud, falsk religion, forfengelighet, begjær og alt annet som forårsaker krig — i en dypfølt anger fra hjertet, ville den blodrøde annen rytter *aldri behøve å ri!*

Men det er ikke noe som tyder på at menneskeheten vil angre. Derfor vil Åpenbaringens annen rytter gi menneskeheten en fryktelig leksjon gjennom bitter smerte.

SNIKENDE HUNGERSNØD PÅ JORDEN

Johannes fortsetter: «Da så jeg en svart hest, og han som satt på den, hadde en vekt i hånden. Og jeg hørte likesom en røst inne blant de fire vesener: En liter hvete for en daglønn! Tre liter bygg for en daglønn! Men oljen og vinen må du ikke skade» (Åp. 6:5–6).

Like sikkert som at den tredje rytter kom til syne i hælene på den annen, følger hungersnød i hælene på stadige revolusjoner og krigshandlinger. Sult og knapphet er de naturlige og umiddelbare resultatene av avlingsskader, skader på skogen, forurensede vannforsyninger, ødelagt husdyrbestand og de uvanlig store matbehov som skal til for å opprettholde en stående hær — alt forårsaket av krigen.

I Matteus 24 talte Kristus om denne alminnelige tilstanden av hungersnød i sammenheng med kriger og rykter om krig. Det kommer ikke frem på norsk, men på det opprinnelige greske som Det nye testamente er skrevet på, går det frem at Jesus igjen brukte flertallsformen da han omtalte hungersnød (jfr. *Studiebibelen*). Han viste til de mange tilfeller av hungersnød opp gjennom århundrene. Antallet ville øke i tiden like før hans komme.

Hungersnød i historien

Historisk hungersnød er pr. definisjon «periodiske sultkatastrofer». Dette betyr at de er forårsaket av uvanlige værfor-

hold, pest, dyre- eller insektangrep eller lignende avbrudd på den normale syklus. Men disse sykliske hungerkatastrofer er helt forskjellige fra de «strukturelle hungerkatastrofer» som en stor del av menneskeheten opplever idag.

Selv den rettferdige Abraham var fra tid til annen utsatt for slik syklisk hungersnød (1. Mos. 12:10). Når regnet uteble i Kanaan, dro han til Egypt etter mat. Mens Abrahams sønnesønns sønn Josef levde, uteble regnet og elvene skrumpet inn overalt i syv år, og «hungersnøden bredte seg utover hele landet» (1. Mos. 41:56).

De historiske bøker i Bibelen bruker ofte uttrykk som at «i Davids regjeringstid var det en gang hungersnød», «stor hungersnød i Samaria» eller en «en stor hungersnød i hele landet» (2. Sam. 21:1; 1. Kong. 18:2; Luk. 4:25). Et svært illustrerende tilfelle er beskrevet i 2. Kongebok 6:25-29: «Mens arameerne holdt byen [Samaria] kringsatt [beleiret], ble det så stor hungersnød der at et eselhode kostet åtti sekel sølv [ca. 300 kr], og en kvart kab [en halv liter] duemøkk kostet fem sekel [ca. 20 kr].»

Mellom 1050 og 1350 e.Kr. ble alle kjente land slått av alvorlig hungersnød. Spesielt ble den alvorlig i Egypt omkring 1065 og 1200 e.Kr., i England omkring år 1314 og i hele Europa under den såkalte «svartedauen» i 1350-årene.

Rundt 1050 forårsaket krigens og tørkens samlede herjinger en hungersnød i Egypt som må ha vært like alvorlig som den syvårige hungersnøden på Josefs tid, omkring 2800 år tidligere. Under hungersnøden i 1065 ble en enkelt skive brød solgt for rundt 250 kr (etter dagens kroneverdi), egg for 200 kr dusinet og korn for mer enn 500 kr hektoliteren. Ifølge en samtidig historiker ga en kvinne et halskjede til en verdi av titusener av kroner for en håndfull mel. Andre kastet sine juveler på gaten.

Til slutt tydde de desperate egypterne til kannibalisme. Menneskeslaktere «fisket» faktisk sine ofre på den måten at de slapp ned rep med kjøttkroker på for å fange intetanende fotgjengere. Etter at de hylende ofrene ble «krøket» og kokt, ble de solgt på det åpne marked til de mest desperate av Egypts utsultede masser.

I Edward 2s England rammet en alvorlig hungerkatastrofe i 1314 som et slags forspill til den kommende

«svartedauen» (byllepest). Mennesker spiste hunder, hester og katter. Og det mest tragiske var at de endog spiste spebarn. Tyver og kannibaler ble arrestert, men når en ny forbryter ble kastet i fengsel, ble han hurtig angrepet av sultne innsatte og bokstavelig revet i filler til føde for dem.

I 1845 råtnet hele potethøsten i Irland på grunn av en uventet potetsyke. Irland var like avhengig av poteten som mange asiatiske land i dag er avhengig av ris som viktigste levnedsmiddel. Hungeren var så alvorlig at mellom 200 000 og 300 000 mennesker døde i Irland. Et større antall utvandret til England og Amerika, mens tusener av andre døde ombord på utvandrerskipene. Irland, en stor nasjon med 8,3 millioner innbyggere i 1845, mistet 2 millioner mennesker som følge av dødsfall eller utvandring i løpet av fem knappe år. Selv idag har Irland bare halvparten av sin største befolkning i 1845.

Et ofte gjentatt kapitel i menneskets sørgelige historie er den sti som er godt opptråkket av 1) *falsk religion*, som fører til 2) *krig og revolusjoner*, som i sin tur fører til 3) *hungersnød*. Krigen mellom India og Pakistan i desember 1971 var et godt eksempel på dette. Religioner i strid med hverandre førte til

politiske og sosiale krav som stod i skarp konflikt med hverandre. Dette førte igjen til krig, som ble etterfulgt av fryktelig hungersnød og sykdommer (forverret av forferdelige naturkatastrofer: i dette tilfelle drepte en tyfon 500 000). Senere er andre kapitler med lignende smerte skrevet i Kampuchea, i

**Gud tillater
mennesket å høste
hva det sår, slik at
mennesket skal lære
at syndens bitre
leksjon bringer smerte!**

Etiopia og i Mozambique, samt det sydlige Sudan hvor sult drepte millioner som en direkte følge av krig.

Dette prinsippet hvor krig forårsaker hungersnød, er beskrevet i uhyggelig detaljer i to parallelle kapitler i Det gamle testamente, 5. Mosebok 28 og 3. Mosebok 26. Her ble nasjonen Israel advart om at hvis de ikke adlød Gud (dvs. om

de praktiserte falsk religion og forsømte Guds bud), ville de bli overrumplet av nasjonale forbannelser som ville føre til krig. Les det i 3. Mosebok 26:

«Hvis dere enda setter dere opp mot meg og ikke vil høre på meg, da slår jeg dere syv ganger så hårdt for deres synder. Jeg sender villdyr mot dere. De skal røve barna deres, drepe feet og gjøre dere få i tallet, så veiene i landet blir øde. Hvis dere enda ikke tar imot tukt, men setter dere opp mot meg, da vil også jeg sette meg opp mot dere og slå dere syv ganger så hårdt for deres synder . . . Da blir dere nødt til å spise kjøttet av deres sønner og døtre» (3. Mos. 26:23–28).

Dette profeterte mønsteret med nasjonalt forfall og fattigdom er blitt fulgt mange ganger opp gjennom i historien, og det vil igjen bli fulgt! Mindre enn 40 år etter at Kristus fremsa denne profetien vedrørende hungersnød, forårsaket en romersk krigsbeleiring av Jerusalem så alvorlig hungersnød at endog kannibalsmen reiste sitt stygge hode i den såkalte «hellige» by (Josefus' *Den jødiske krigs historie* gir detaljene om denne beleiringen).

Gjennom hele middelalderen forårsaket kriger en slik matmangel at hele byer i perioder ble tvunget inn i sult, noe som ofte ble fulgt av svartedauen eller andre sykdommer. Helt på slutten av middelalderen var 30-årskrigen (1618–1648) spesielt grusom i så måte. Hele byer ble plyndret og ødelagt. Sult var utbredt, og selv kannibalisme forekom.

Selv om slike hungerkatastrofer forårsaket av krig fortsatt fra tid til annen slår vår jord (jfr. dagens Kambodja og Østafrika), er det en ny type hungersnød som truer det 20. århundre.

Kommende hungerkatastrofer

På tross av de tilfeldige hungerkatastrofer som er forårsaket av krig, står mange idag overfor en helt annen type hunger som en del av deres liv og samfunn fra fødselen av. Den forsterkes av et sett tvillingproblemer, nemlig befolkningsekspløsjonen og de avtagende matforsyningene i fattige land.

Selvsamme dag som du leser dette, gråter hundretusener av nyfødte barn seg til et liv på denne planeten. Og dette gjentas *hver* dag. Det tragiske faktum er at de fleste av disse spebarna er bestemt til å leve sitt korte liv i et av de lutfattige

land. På ett døgn vil nesten halvparten så mange mennesker dø. Den tragiske fotnote til disse tallene er at *over halvparten* av disse dødsfallene er *barn under fem*.

Nettoøkningen i antall innbyggere pr. dag utgjør en stor by på størrelse med Basel i Sveits eller Haifa i Israel. Vi kan anskueliggjøre dynamikken i befolkningsutviklingen ved å si at en by som Oslo fødes hver dag, en by som Trondheim dør, og en by som Århus utgjør nettoøkningen.

Dette gir millioner av nye munner å mette hvert år (omtrent fire ganger Canadas befolkning!), hovedsakelig i de fattige land. Mens matproduksjonen i verden stort sett har holdt følge med befolkningsøkningen, er hovedproblemet som vår sultne planet står overfor idag, den skjeve fordelingen av økningen i matproduksjonen.

Mat høstes ofte ikke der den trenges, og de rike landenes overskuddsmat kan ikke kjøpes av de fattige land.

Dette er matfordelingens dilemma. De rike blir rikere, mens de fattige blir fattigere. Og ironisk nok: De få rike *innen* de fattige land overtar større og større deler av de rike områdene av landene de bor i, mens de fattige massenes andel stadig blir mindre.

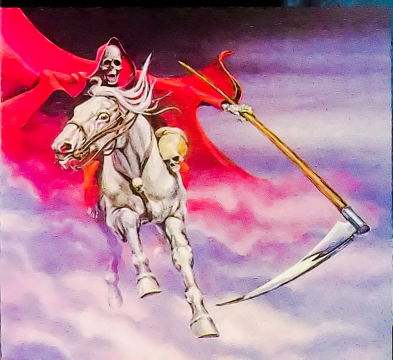
Jesus Kristus forutsa disse forholdene da han sa: «... og det skal være hungersnød.» Men han mente mer!

Den STORE hungerkatastrofen

Åpenbaringsens tredje rytter viser ikke først og fremst til fortidens periodiske hungerkatastrofer eller dagens «strukturelle hungerkatastrofer», men til en spesiell *stor hungerkatastrofe* som nå begynner å ramme Afrika, og som senere er forutbestemt til å spre seg til de andre kontinentene.

Denne store hungerkatastrofe vil spre seg til alle folk og land på jorden, til menneskeheten vender seg til Gud i total underkastelse. En kjærlig Gud vil *tillate* disse forferdelige plagene for å lære mennesket lydighet. Folk og land vil ha bragt disse lidelsene over seg selv gjennom religioner og kriger som er menneskeverk. Gud tillater mennesket å høste hva det sår, slik at mennesket skal lære at syndens bitre leksjon bringer smerte! Etter at mennesket får sin lærepenge, vil Gud atter en gang sende ned en overflodens verden, i morgendagens verden.

Men først må den fjerde rytter ri.

DØDSTALLENE: MER ENN EN MILLIARD

Johannes fortsetter: «Da så jeg en gulblek hest. Rytterens navn var Døden, og dødsriket var i hans følge. De fikk makt over fjerdedelen av jorden, så de kunne drepe med sverd, hungersnød og pest, og ved hjelp av jordens villdyr» (Åp. 6:8).

Når det fjerde seglet blir åpnet, ser Johannes en *gulblek* hest. Hva er denne fjerde rytteren i Åpenbaringen 6:8? En nøkkel finner vi i ordet «gulblek».

Ordet «gulblek» er oversatt fra det greske ordet *klorós*. Det har samme rot som ordet «klorofyll» (en substans som bidrar til grønnfargen i planter). I bibelsk språkbruk betyr dette grønnblek, den syke gulgrønne fargen som forbindes med sykdom.

Ordet *klorós* gjengis på følgende måte i diverse bibeloversettelser: «en blekgrønn hest» (Beck), «en askegrå hest» (*New American Standard Bible*), «en sykkelig blek hest» (*New English Bible*), «en sykkelig grønn hest» (Phillips), «en blekfarget hest» (Weymouth), «en askeblek hest» (*The Amplified Bible*), «en gusten hest» (Kalkar), «en gustengul hest» (dansk 1948).

Jesus Kristus, Åpenbareren, fyller inn det mest korrekte ordet for å tolke meningen med denne gulbleke hesten: «Og der skal være... pest» (Matt. 24:7; Lindberg 1856). Den pesten som Jesus viste til, er verdensospennende sykdomsepidemier — *rene katastrofeepidemier!*

Rittet til den SISTE rytter

Idet den fjerde rytter følger etter den tredje, vil verdensomspennende sykdomsepidemier slå hårdt i hælene på sulten. Nye millioner vil dø. Denne siste av de fire rytterne vil bringe de totale dødstall etter alle fire opp i *en fjerdedel av menneskeheten* (Åp. 6:8). Disse dødstallene utgjør mer enn en milliard mennesker.

Den eneste årsak til et slikt folkemord er menneskets ulydighet mot Gud. Legg merke til prinsippet som ligger under parallellprofetien i 5. Mosebok 28: «Hvis du ikke vil adlyde Herren din Gud,» advarer

menneskets Skaper, «[vil Herren] ikke la pesten slippe taket på deg før den har utryddet deg av det landet du nå går inn i og legger under deg. Herren skal slå deg med tæring [nedbrytende sykdommer] og betennelse [smittsomme sykdommer], med frysninger og feber... med svulster, skabb og skurv som ikke kan helbredes [uhelbredelige sykdommer]. Herren skal slå deg med vanvidd [mentale lidelser], blindhet og forvirring [følelsesmessige traumer]» (5. Mos. 28:15, 21-22, 27-28).

Dette er litt av en medisinsk opplisting av hva «pest» egentlig innebærer! Men dette er ikke alt. Gud advarer videre om at «jeg sender villdyr mot dere. De skal røve barna deres, drepe feet og gjøre dere få i tallet, så veiene i landet blir øde» (3. Mos. 26:22).

Denne gammeltestamentlige profetien gjenntas av apostelen Johannes i hans siste ord vedrørende synet med de fire rytterne. Mennesker vil også bli drept, sa han, «ved hjelp av jordens villdyr» (Åp. 6:8). Dette refererer til *epidemier spredd av dyr*, så vel som dyr som angriper mennesker på jakt etter mat.

Idet den fjerde rytter følger etter den tredje, vil verdensomspennende sykdomsepidemier slå hårdt i hælene på sulten.

PESTEPIDEMIER!

Det er et anerkjent historisk faktum at de største pestepidemiene som menneskeheten noensinne har opplevd, er blitt spredd av dyr. Når menneskene har knapphet på mat, mangler også dyrene føde. Ikke bare angriper de mennesker på jakt etter mat, men de blir også svake og syke, og blir bærere av historiske masse mordere som f.eks. byllepest («svartedauen»).

Selv i moderne, siviliserte, vestlige land finnes det ofte rotter, stinkdyr, rever, flaggermus og andre villdyr like i nærheten av storbyer. Hvis slike dyr på et fremtidig tidspunkt, etter en krig og en hungerskatastrofe, skulle komme i kontakt med millioner av kjæledyr, ville folk komme i mindretall i forhold til villdyr eller åtseldyr.

På grunn av dagens hygieneforskrifter, legevitenskapen og de organiserte sikkerhetstiltak som skiller «sivilisasjonen» fra ødemarken, inntreffer ikke slike enorme pestepidemier nå. Men poenget er at *muligheten* for epidemier alltid er der, slumrende, latent, klar til å slå til når slike beskyttelsestiltak bryter sammen.

Husk igjen på de moderne eksemplene på sykdomsepidemier i kjølvannet av krigen i Kampuchea og i Østafrika.

Det amerikanske flyvåpen

MEN DU KAN UNNSLIPPE

Hundretusener var totalt uforberedt i Hiroshima og Nagasaki da to atombomber stupte ned fra himmelen og kremerte disse to japanske byene 6. og 9. august 1945. Bare noen dager tidligere hadde den amerikanske regjering advart den keiserlige japanske regjering om at bombene skulle falle, men budskapet ble forvrengt under oversettelsen. Dersom noen hadde gitt akt på advarselen, kunne de ha sluppet unna — men ut fra advarslene som ble gitt, kunne ingen forutse hva som skulle skje. Kan vi idag lære av deres redselsfulle erfaring?

Millioner av jøder og andre nasjonaliteter gikk til grunne under Hitlers styre. Mange *kunne* ha lest tegnene i tiden og unnsloppet, men de gjorde det ikke.

På samme måte vil flertallet av menneskene bli tatt på sengen når de fire rytterne rir over denne jord for siste gang. De ville kunne unnslippe hvis deres øyne var åpnet for Bibelen og verdensutviklingen, men deres øyne er lukket — med vilje eller av uvitenhet.

Millioner vil se tegnene: religiøst bedrag, krig, hungersnød og pest, men de vil ikke vite hvordan de skal unnslippe. Tilfluktsrom? Et skjulested i fjellene eller i ørkenen? En kirke? Lagret mat? Et tilfluktssted i Sydamerika, Sveits eller i Sydhavet?

Nei, i atomalderen kan menneskenes skjulesteder ikke gi

håp om permanent vern. Det eneste vernet fra de grufulle realitetene er tilflukt til den største realitet i universet — Gud!

For de utvalgtes skyld

Jesus Kristus lovet at hans utvalgte ville få beskyttelse. Han lovet at de skulle *overleve* det profeterte ragnarok som skal komme over denne uforberedte verden. Dette er det eneste håp for å overleve — det at Gud griper inn.

Heldigvis for menneskeheten skal Gud ikke bare frelse disse «utvalgte», men millioner av andre vil bli beskyttet «for de utvalgtes *skyld*». Gud vil stoppe den fjerde rytters dødsstøt før det feier hele menneskeheten fra jorden. For de utvalgtes skyld *vil* menneskeheten overleve inn i morgendagens vidunderlige verden.

Til de utvalgte sa Kristus: «Vær ikke redd, du lille hjord! For det er deres Fars gode vilje å gi dere riket» (Luk. 12:32). Han lovet også at disse «utvalgte» alltid ville være på jorden. Endetidens rest av denne gruppen ville ha spesiell styrke til å forkynne *Kristi* evangelium for hele verden som et vidnesbyrd (Matt. 24:14).

Du trenger å finne ut hvor dette ARBEIDET utføres! Hvorfor? Fordi det bare er de som har del i dette Arbeidet som kan *garanteres* trygghet. Andre kan overleve etter år med prøvelser og smerte, men de «utvalgtes» sti er trygg og sikker.

De utvalgte er de som er kalt og utvalgt, som virkelig har angret sine kjødelige veier, og som har akseptert Guds hellige veier. Det er de som er gjort til lemmer i selve Jesu Kristi LEGEME (1. Kor. 12:13) og som utfører hans Arbeide.

Som en belønning for denne trofastheten ga Jesus disse oppmuntrende gode nyheter til de trofaste som setter Guds Arbeid langt over sine egne personlige ønsker.

Et helt kapittel i Åpenbaringsboken er viet Guds kjærlige omsorg for sin endetidsmenighet, de utvalgte. Menigheten er personifisert som en kvinne, Kristi trolovede hustru. «Men hun fikk de to vingene til den store ørnen, så hun kunne fly ut til sitt sted i ødemarken for å få mat og det hun trengte, i én tid og to tider og en halv tid [tre og et halvt år], langt borte fra slangen» (Åp. 12:14).

Denne endetidsprofetien forteller om en «flukt» fra en fryktelig krig og trengsel som er symbolisert ved de fire rytterne, og begivenhetene som følger i deres kjølvann. I tre og et halvt år vil de utvalgte forbli urørt av Satan (slangen) og den katastroferammede verden som er i krig rundt dem. Gud lover mirakuløs, overnaturlig, åndelig og fysisk *beskyttelse!*

Hvem er de «utvalgte»?

De utvalgte er endetidens rest av Guds Menighet og av Guds Arbeide på jorden. Ved Guds definisjon følger «de andre av hennes ætt . . . Guds bud og holder fast ved vitnesbyrdet om Jesus» (Åp. 12:17). «Her gjelder det at de hellige står fast, de som hoder seg til Guds bud og troen på Jesus» (Åp. 14:12).

De utvalgte adlyder Guds ti bud! De adlyder Guds vilje i *alt*, og de har Kristi kjærlighet og tro. Gjør ikke den feil at du følger den falske kristendom som kan gi seg ut for Guds «utvalgte», men som nekter å *adlyde* Guds ti bud og tro det sanne evangelium om Guds rike.

Det finnes en livsstil som er Gud til behag og som vil beskytte deg fra de svært virkelige pestplagene som det er forutbestemt vil bli sluppet løs i det siste ritt som *Åpenbaringsens fire ryttere* gjør!

For dem som velger ikke å adlyde Gud, vil disse rytterne ikke bare ri i et syn, men i *virkeligheten*.

Men du kan velge livet!

VÅRE POSTADRESSER VERDEN OVER

Norge: Den Enkle Sannhet, Postboks 2513 Solli, N-0203 Oslo 2

Danmark: Den Enkle Sannhet, Postboks 211, DK-8100 Århus C

Sverige: Den Enkle Sannhet, Postbox 5380, S-102 46 Stockholm

Finland: Den Enkle Sannhet, Box 603, SF-00101 Helsingfors

Storbritannia, resten av Europa og Midtøsten: The Plain Truth, P.O. Box 111, Borehamwood, Herts., England WD6 1LU

Tyskland: Ambassador College, Postfach 1129, D-5300 Bonn 1, Vest-Tyskland

Sveits: Le Monde à Venir, Case Postale 10, 91 rue de la Servette, CH-1211 Genève 7

Frankrike: Le Monde à Venir, B.P. 64, F-75662 Paris CEDEX 14

Spania: Ambassador College, Apartado Postal 1230, 28080 Madrid

Holland og belgisk Flandern: Ambassador College, Postbus 444, 3430 AK Nieuwegein, Nederland

Italia: La Pura Verità, Casella Postale 10349, I-00144 Roma

Israel: Ambassador College, P.O. Box 19111, Jerusalem

Canada: Worldwide Church of God, P.O. Box 44, Station A, Vancouver, B.C. V6C 2M2

Mexico: Institución Ambassador, Apartado Postal 5-595, México 06502 D.F.

Sydamerika: Institución Ambassador, Apartado Aéreo 11430, Bogotá 1. D.E., Colombia

Vestindia: Worldwide Church of God, G.P.O. Box 6063, San Juan, Puerto Rico 00936-6063

Australia, India, Sri Lanka og Sydøstasia: Worldwide Church of God, P.O. Box 202, Burleigh Heads, Queensland 4220, Australia

New Zealand og Stillehavøyene: Ambassador College, P.O. Box 2709, Auckland 1, New Zealand

Filippinene: Worldwide Church of God, P.O. Box 1111, Makati, Metro Manila 3117

Syd-Afrika: Ambassador College, P.O. Box 5644, Cape Town 8000

Zimbabwe: Worldwide Church of God, P.O. Box U.A. 30, Union Ave., Harare

Nigeria: Worldwide Church of God, PMB 21006, Ikeja, Lagos State

Ghana: Worldwide Church of God, P.O. Box 9617, Kotoka Int. Airport, Accra

Kenya: Worldwide Church of God, P.O. Box 47135, Nairobi, Kenya

Mauritius og andre øyer i Det indiske hav: Ambassador College, P.O. Box 888, Port Mauritius

USA (verdenshovedkvarteret): Worldwide Church of God, P.O. Box 111, Pasadena, California 91123

BOKEN ER UTGITT GRATIS AV GUDS VERDENSVIDE MENIGHET I OFFENTLIGHETENS INTERESSE. Dette er gjort mulig ved frivillige tiender og gaver fra Menighetens medlemmer og andre som har valgt å støtte kirkens arbeid. Bidrag mottas med takk. De som frivillig ønsker å hjelpe og understøtte dette Guds verdensomspennende arbeid, ønskes med glede velkommen som medarbeidere i dette store foretagende med å forkynde evangeliet for alle folkeslag.

327891/8712

